

ОБЛІКОВО-ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СЕКТОРА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Савастєєва О. М.

доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри обліку і фінансів

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

м. Одеса, Україна

Смирнова М. І.

заступник начальника Головного управління Державної

казначейської служби України в Одеській області

м. Одеса, Україна

Успішність впровадження багатьох комбінацій варіативності управлінських рішень визначається сучасними економічними реаліями діяльності суб'єктів господарювання за векторами її здійснення. Зазначене абсолютно стосується також діяльності суб'єктів сектора державного управління. Головне функціональне призначення діяльності його суб'єктів – надання громадянам широкого спектру соціально необхідних і гарантованих послуг. Забезпечення високої якості цих послуг і розширення їх переліку в умовах обмеженості фінансових ресурсів є характерною ознакою сучасної моделі управління публічними фінансами, на ефективність якої здійснює вирішальний вплив результативність реформування адміністративної, політичної, бюджетно-податкової, медичної, освітньої галузей національної економіки та безпосередньо якості виконання повноважень органами влади усіх рівнів, до складу яких входять, зокрема, органи казначейської служби, державні фіскальні органи, а також установи охорони здоров'я, освіти, соціального захисту і забезпечення тощо. Головним джерелом фінансування їх діяльності виступають бюджетні асигнування в розрізі коштів загального і спеціального фондів, що вимагає забезпечення їх ефективного і цільового використання.

Як зазначає Кіндрацька Л.М., «в економічних та політичних реаліях України сектор загального державного управління перебуває у стані постійної трансформації. Це актуалізує значення запровадження у практику суб'єктів цього сектора ефективних механізмів структурного та якісного оновлення важелів управління процесами їх діяльності. В контексті розвитку людського потенціалу як необхідної умови становлення сервісної держави значимість такого оновлення суттєво підвищується, враховуючи, що основна діяльність установ сектора загального державного управління чітко пов'язана із наданням громадянам широкої низки соціально – значимих послуг. У цьому сенсі

діяльність зазначених суб'єктів набуває чітких ознак соціально-відповідальної, а безпосередньо суб'єкти-статусу суб'єктів підвищеного суспільного інтересу. Зазначене відповідає сучасним підходам до управління державним сектором, в основі яких – забезпечення ефективного використання загальнодержавних фінансових ресурсів з одночасним розширенням переліку пропонованих послуг і підвищенням їх якісних характеристик» [1].

В таких умовах суб'єктам сектора загального державного управління в процесі використання власного потенціалу саморозвитку потрібно впроваджувати дієвий комплекс заходів, націлених на постійне удосконалення напрямів основної діяльності. Висока результативність зазначених підходів підтверджується практикою розвинених світових країн, де з метою досягнення збалансованого розвитку суспільного виробництва та підтримки його на високому рівні в довгостроковій перспективі, були впроваджені ефективні механізми діяльності публічного сектора і, зокрема, в частині надання громадянам соціально значущих послуг.

Дослідження діяльності суб'єктів сектора загального державного управління в даному контексті актуалізує роль обліково-інформаційної системи на предмет її відповідності потребам і запитам керівників різних рівнів управління установою. З метою розкриття потенціалу ділової активності суб'єктів публічного управління важливо використовувати ефективні процедури аналізу і узагальнення облікової інформації в розрізі всіх джерел її походження. Зазначене створює об'єктивні передумови зростання довіри суспільства до масивів інформації, що консолідується в площині бухгалтерського обліку суб'єктів публічного управління, адже головне його призначення - продукування правдивої та неупередженої інформації на запиту різних категорій користувачів.

Водночас, «використання штучного інтелекту можливе для вирішування певних завдань бухгалтерського обліку, адже бухгалтерський облік також зазнає цифрових трансформацій. Фахівці з управлінського обліку, які працюють в епоху стрімкого розвитку технологій, мають швидко адаптуватися до постійно мінливого ландшафту власної професії і знаходити інструменти максимізації впливу штучного інтелекту та пов'язаних з ним технологій. Проте, можна очікувати, що такі проблеми, як недостатня підготовка та значні операційні витрати, також будуть суттєвими» [2].

Втім, як зазначає Єршова Н.Ю. «ринкова поведінка інституційних одиниць, тобто суб'єктів ринкових відносин визначається, як правило, інформаційним змістом зовнішнього і внутрішнього середовищ їх

функціонування» [3], що значно збільшує значення інформації в публічному управлінні.

Серед основних факторів довіри до бухгалтерської інформації потрібно виокремити її транспарентність, повноту висвітлення змісту та результатів усіх завершених фактів господарської практики. Зазначеним актуалізується важливість зростання обсягу відповідальності бухгалтерських структур за якість та чіткість реалізованого ними широкого комплексу дій та, зокрема, в сфері консолідації звітності. Зазначене стосується всіх суб'єктів облікового процесу, що приймають безпосередню участь у створенні основного масиву облікової інформації, що, врешті решт позитивно відображається на якості кінцевого продукту – результативної інформації, узагальненої показниками звітності. Через зазначене потрібно акцентувати увагу на «чистоті» звітних показників, акумульованих на основі даних бухгалтерського обліку і, відповідно, результатів здійсненого аналізу та аудиту звітності в рамках комплексу підтверджувальних процедур достовірності представленої інформації.

Підсумовуючи викладене вище можна сформулювати наступні висновки. Наведене демонструє наявність об'єктивних передумов для зародження специфічного стилю бухгалтерської професії і відповідних характерних ознак фахівців, що працюють в системі обліково-інформаційного забезпечення суб'єктів публічного управління як спеціалістів високого рівня фахових компетентностей, вмінь та навичок. Комплекс перелічених характеристик відповідає кваліфікації бухгалтера в контексті активного учасника управлінського процесу, завдяки чому виникає його спроможність щодо кваліфікованого консультування з питань результативності фактів господарської практики, здійснених операцій і відображення відповідної інформації в звітних показниках суб'єктів публічного управління.

Література:

1. Кіндрацька Л.М. Облікове забезпечення управління діяльністю установ сектора загального державного управління. *Облік, аналіз, аудит, оподаткування та фінансовий моніторинг в умовах повоєнного відновлення України*. Збірник матеріалів IX Міжнародної науково-практичної конференції; 8 грудня 2023 р. Київ: КНЕУ, 2023. с. 15-17
2. Савастеева О.М. Використання технологій штучного інтелекту в системі управлінського обліку бізнес-суб'єктів. *Актуальні проблеми та перспективи розвитку обліку, аналізу та контролю в соціально-орієнтованій системі управління підприємством* : Матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної конференції. м. Полтава, 28-29 березня 2024 р. Полтава, 2024. с.306-309
3. Єршова Н.Ю. Стратегічний управлінський облік в умовах інноваційно-орієнтованої економіки: Харків: ФОП Лібуркіна А.М.; 2019. 392 с.